

Limbile slave împart această inovație numai cu subgrupul baltic oriental. Deși vechea prusiană nu ne oferă propriu-zis o desinență în *-a*, totuși, *-as* (de la aceleași teme indo-europene), care apare în texte, nu diferă prea mult de letonă, lituaniană sau slavă. De fapt, ori de câte ori venim în contact cu materialul limbii prusiene, trebuie avut în vedere:

- a) Caracterul conservator al acestei limbi.
- b) Influența originalului german.
- c) Grafii defectuoase, care reflectă inexact spiritul limbii prusiene vechi³⁹.
- d) Existența unui număr insuficient de texte.
- e) Izolarea teritorială. Unele inovații s-au ivit după scindarea balților în subgrupa occidentală (vechea prusiană) și orientală (lituaniană și letonă), dar înainte de destrămarea slavei comune⁴⁰.

În ceea ce privește originea desinenței *-a*, părerile sînt împărțite. A. Leskien⁴¹, O. Hujer⁴², A. Meillet⁴³, J. Endzelin⁴⁴ și alții au susținut că în slavă și baltică genitivul în *-a* s-a dezvoltat dintr-un ablativ (cf. scr. *vřkāl*, lat. *lupō(d)*; aici *-at* < *-o-at*). Părerea aceasta a fost împărtășită și de K. Brugmann⁴⁵, E. Fraenkel⁴⁶ și A. M. Selișcev⁴⁷. Dimpotrivă, V. K. Porzeziński⁴⁸, F. F. Fortunatov⁴⁹, A. A. Șahmatov⁵⁰ și, recent, P. S. Kuznețov⁵¹ arată că în limba lituaniană *o* nu provine din i.-e. *-ōd*, căci *-ō* a dat în lituană diftongul *-uo-*. Alții au legat formarea genitivului indo-european de adjective⁵².

³⁹ Același lucru trebuie spus și în legătură cu primele texte și gramatici ale limbii letone. Pentru aceasta vezi R. Grāvis, *Pārskats par 17. gadsimta latviešu valodas gramatikām*, în Latvijas PSR Zinātņu Akademija Valodas un literatūras institūta, Raksti, V, Rīga, 1955, pp. 205—266; R. Grīse, *17. gadsimta gramatikas kī latviešu valodas vēstures avots*, în Latvijas PSR Zinātņu Akademija Valodas un literatūras institūta, Raksti, VII, Rīga, 1958, pp. 245—255.

⁴⁰ Vezi și J. S. Otrebski, *op. cit.*, «Вопросы языкознания», nr. 6, 1954, p. 45.

⁴¹ *Die Declination im Slavisch-Litauischen und Germanischen*, Leipzig, 1876, p. 34.

⁴² *Úvod do dějin jazyka českého*, ed. III, Praha, 1946.

⁴³ *Introduction à l'étude comparative des langues indo-européennes*, Le slave commun, ed. II, Paris, 1934.

⁴⁴ *Славяно-балтийские этюды*, p. 132 și urm.; *Baltu valodu skanjas un formas*, Latvijas valsts izdevniecība, Rīga, 1948, p. 115; *Latviešu valodas gramatika*, Latvijas valsts izdevniecība, Rīga, 1951, p. 396.

⁴⁵ În *Grundriss der vergleichenden Grammatik der indogermanischen Sprachen*, ed. a II-a, Strassburg, 1897—1916.

⁴⁶ *Die baltischen Sprachen. Ihre Beziehungen zu einander und zu den indogermanischen Schwesteridiomen als Einführung in die baltische Sprachwissenschaft*, Heidelberg, 1950, p. 78.

⁴⁷ *Вези Старославянский язык*, partea I, Moscova, 1951, p. 226.

⁴⁸ V. K. Porzeziński, *Сравнительная морфология древнеиндийского, греческого, латинского и старо-славянского языков*, partea I, Moscova, 1916, pp. 34—35.

⁴⁹ *Сравнительная морфология индоевропейских языков*, Избранные труды, т. II, Moscova, 1957, pp. 379—380.

⁵⁰ A. A. Șahmatov, *Историческая морфология русского языка*, Moscova, Учпедгиз, 1957, p. 24.

⁵¹ Vezi A. Meillet, *Общеславянский язык*. Перевод и примечания проф. П. С. Кузнецова, Изд. иностр. литературы, Moscova, 1951, p. 463; O. Hujer, *op. cit.*, p. 128, nota 11; *Развитие индоевропейского склонения в общеславянском языке*, p. 27; *Историческая грамматика русского языка*, Moscova, 1953, pp. 48—49.

⁵² Vezi J. Wackernagel, *Genitiv und Adjektiv*, *Mélanges de linguistique offerts à F. de Saussure*, Paris, 1908; J. Knobloch, *Zur Vorgeschichte des indogermanischen Genitivs der o-Stämme auf -sjo*, *Die Sprache*, Bd. II, Hf. 3, Wien, 1951. În legătură cu originea genitivului indo-european vezi și V. V. Șevorikîn, *К истории индоевропейского генитива*, «Вопросы языкознания», 1957, nr. 6, pp. 89—90.